

РЕГЛАМЕНТУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ІНСТРУМЕНТ СУЧАСНОГО УПРАВЛІННЯ

Діденко Ольга Миколаївна,

*студентка кафедри національної економіки та фінансів,
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,
e-mail: DidenkoOM@krok.edu.ua*

Кириченко Оксана Сергіївна,

*кандидат економічних наук, доцент кафедри управлінських технологій,
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,
e-mail: oksanaKS@krok.edu.ua,
ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-5244-8323>*

Регламентування управлінської діяльності та уніфікація управлінських процедур в сучасному менеджменті є часткою функції управління, яка передбачає послідовність виконання управлінських операцій, а також характеризує виконавця операції, місце виконання, технічні засоби, які використовуються, витрати часу на кожну операцію та інформацію, необхідну для їх виконання.

Процедура повинна відображати мету роботи, які використовуються і розробляються документи, їх зміст, порядок проходження [2].

При всій своїй різноманітності і різного ступеня складності управлінські процедури носять циклічний характер.

Управлінський цикл – це період обертання інформації в сфері управління, який вимірюється певним для кожної процедури часовим інтервалом або календарним періодом [3]. Таким чином, управлінський цикл можна визначити як повторювану сукупність послідовно здійснюваних операцій, що складають технологію процесу управління.

Управлінські цикли, що послідовно змінюють один одного, складають форму, в якій реалізується зміст діяльності по управлінню соціальними системами, в тому числі органами внутрішніх справ. Схематично технологічну модель управлінського циклу (глобальну технологію) можна уявити так: перша процедура: формулювання мети, операції: діагноз, прогноз, формулювання кінцевої мети, стратегія дії, конкретні завдання; друга процедура: прийняття рішення, операції: виявлення проблемної ситуації, обґрунтування варіантів дії, вибір оптимального варіанту, затвердження-рішення.; третя процедура: організація соціальної дії. операції: розподіл завдань між виконавцями, забезпечення виконавців, координація та регулювання процесу виконання, контроль; четверта процедура: аналіз результатів, операції: зіставлення запланованих та досягнутих результатів, відкриття нових проблемних ситуацій, попереднє формулювання нової мети.

Застосування моделі дозволяє також визначити чіткі межі циклів управління, забезпечити логічний перехід від одного до другого етапу управлінського циклу, від завершальної стадії одного циклу до початкової стадії наступного циклу, тобто гарантує наступність та поступальність у процесі управління.

Процес управління за своїм змістом, особливостями і властивостями вимагає певної послідовності операцій і їх поєднання. Йому притаманні операції різного характеру - від чисто інтелектуальних до практичної організації роботи.

Управлінська операція являє собою закінчене доцільне дія або ряд дій, спрямованих на виконання певного завдання організаційного, економічного, соціального чи іншого характеру. Комплекс таких дій у рамках однієї операції може складатися з кількох елементів, тому операцію можна розглядати і як сукупність трудових рухів, що виконуються працівниками управлінського апарату при здійсненні тієї чи іншої роботи. До виконання відповідної операції працівник повинен бути належним чином підготовлений. У цьому йому допоможуть функціонально-посадові інструкції, технологічні карти, нормативи, процедурні правила та інші матеріали з проектування управління.

Кожну операцію потрібно пов'язати з попередніми і подальшими операціями даного циклу процесу управління за строками, кількістю та якістю інформації. Виконання даної операції повинне бути пов'язане також із здійсненням інших операцій на ділянці. Все це необхідно врахувати організатору виробництва при проектуванні процесів управління [3]. Неодмінною умовою успішного функціонування управляючої системи є чіткий поділ процесу управління на операції, а в разі необхідності - і їх раціональне комбінування, тобто кооперація праці в апараті управління, що забезпечує поєднання операцій в часі, а також раціональне розміщення робочих місць співробітників. Робота керівника складається з більшого чи меншого числа послідовних чи паралельних операцій і процедур, що становлять у цілому технологію управління, яку можна ілюструвати найпростішим прикладом.

Для виконання операції передачі розпорядження начальника цеху останньому необхідно виконати п'ять дій [4]: 1) зняти трубку телефону (або включити переговорний пристрій); 2) набрати номер (при наявності переговорного пристрою цього не потрібно); 3) назвати прізвище підлеглого; 4) передати розпорядження [5]; 5) зробити відмітку про необхідність проконтролювати дане розпорядження.

Загалом щоб правильно організувати кожний функціональний процес в системі управління, організатору виробництва необхідно: визначити кількість, послідовність і характер операцій, які становлять цей процес; підібрати (розробити) для кожної операції відповідні способи, прийоми (методику), технічні засоби; визначити оптимальні умови протікання процесу під час і в просторі.

Для підвищення ефективності технології управління велике значення мають аналіз, дослідження організаційних операцій, опис їх у графічній або текстовій формі, типізація і стандартизація, а звідси й проектування, поєднання однорідних операцій, переведення їх на машинне виконання з метою зниження трудомісткості процесу управління.

Процедури управління - це сукупність різноманітних управлінських операцій, що виконуються за певною схемою (алгоритмом).

Процедура відображає порядок підготовки, розгляду, обговорення, виконання ряду послідовних чи паралельних операцій у процесі управління, припис про порядок виконання будь-якої роботи в апараті управління. Поняття «технологія управління» тісно пов'язане з процесом алгоритмізації операцій і процедур в рамках тих чи інших функцій керуючої системи. Збір та обробка інформації в керуючій системі, підготовка і прийняття управлінських рішень, організаторська робота по реалізації рішень - усі ці процеси керуючого впливу, виконувані організаторами виробництва, можуть розглядатися як деяка упорядкована послідовність операцій. Припис, що визначає зміст і послідовність операцій в будь-якому інформаційному й організаційному процесі, виступає в ролі процедури процесу управління. Операції та процедури, що виконуються організатором виробництва та його підлеглими, відрізняються один від одного за рядом ознак.

Основні управлінські процедури забезпечення якості продукції повинні складатися з: фіксування даних щодо якості продукції, випадків браку та втрат від нього; накопичення, обробки, упорядкування та перегрупування, а також передачі інформації щодо якості продукції, випадків браку та втрат від нього відповідним посадовим особам для прийняття управлінських рішень; - аналізу отриманої інформації та моделювання ситуації; розробки управлінських рішень, спрямованих на забезпечення та підвищення якості продукції, зменшення втрат від браку; реалізації прийнятих управлінських рішень та контролю за їх виконанням; мотивації за результатами виконання прийнятих управлінських рішень.

Отже, управлінські процедури являють собою сукупність управлінських операцій, що виконуються за певним алгоритмом, також процедури управління мають циклічний характер та можуть повторюватися через певний проміжок часу. Управлінські процедури та операції можуть бути логічними, творчими, або технічними також є керуючі операції, які поділяють на: пошукові, обчислювальні, логічні, описові, графічні, контрольні та комунікаційні.

Список використаних джерел:

1. В.І. Оспіщев, *Основи менеджменту*, Харків ХНАМГ. 2006. 288с.
2. Дафт Р. *Менеджмент*. СПб.: Питер, 2008. 864 с.
3. Мельник О.Г. *Основи менеджменту: Підручник*. К.: Академвидав, 2007. 462 с.
4. Мескон, Майкл Х., Альберт, Майкл, Хедоури, Франклин *Основы менеджмента*. М.: ООО И.Д. Вильямс, 2007. 672с.
5. Орбан-Лембрик Л.Е. *Психологія управління*: К.: Академвидав, 2003. 568 с.